

«El socialisme no es pot ni s'ha de sentir incòmode dins d'Òmnium»

ENTREVISTA. En la segona part de l'entrevista, la presidenta d'Òmnium, Muriel Casals, defensa que l'entitat té bones relacions amb el socialisme català malgrat la deriva políticsament reivindicativa dels últims anys d'Òmnium. Casals també defensa les retallades del govern i descarta entrar algun dia en política. En la primera part, Casals va reconèixer les motivacions independentistes de l'entitat.

Per què he de destinar una part dels meus impostos a subvencionar Òmnium, amb una enorme quantitat de socis [28.000], que paguen les seves quotes?

En aquests moments, en el pressupost d'Òmnium, la subvenció pública representa el 30%. Els últims anys ha augmentat el nombre de socis i ha baixat substancialment la subvenció.

Hi ha partits polítics com Ciutadans o el PPC que han plantejat obertament retirar-vos la subvenció perquè troben que heu emprès una deriva sobiranista.

Fem una feina, moltes vegades, que l'Administració hauria de fer i no pot perquè li manquen recursos. Per exemple, treballar en la incorporació dels immigrants com a ciutadans plenament catalans amb tots els drets i els deures. I això demana hores, dedicació, temps. L'Administració ho fa, amb el Consorci de Normalització Lingüística, però nosaltres ho fem d'una manera que complementa, creant grups d'amistats, trobades, facilitant, jo diria, l'afecte entre nous catalans i vells catalans, i penso que fer això és fer un bé a la cohesió social del nostre país.

Es podria fer demagògia, però suposo que, en temps de crisi, d'austeritat pressupostària, que es retallen les partides de la sanitat pública, aquests arguments s'han d'explicar molt bé perquè hi pot haver algú que no entengui que, mentre els subvencionen, es retalla en sanitat.

La part que ens ve de diner públic ha sofert una retallada molt important i no ens hem queixat. Quan hi ha hagut gent contra les retallades a la cultura, nosaltres, que hem sofert una retallada substancial, no ens hem queixat.

Vostès volen tenir incidència política. El fet de rebre part del pressupost de subvenció pública no els pot dificultar aquesta independència política respecte del govern o dels partits?

El dia que això passés renunciaria.

«La part que ens ve de diner públic ha sofert una retallada molt important i no ens hem queixat»

Vostè va dir que, tant per tant, era millor portar-se bé amb l'Administració.

Portar-se bé no és el mateix que ser dòcil. Portar-se bé no vol dir dir que sí a coses que penses que no. Jo crec que el dia que la subvenció pública condicionés el comportament d'Òmnium, hauríem de renunciar a la subvenció pública. Però tampoc hem de subvalorar els nostres representants polítics. Jo crec que donen subvenció a algú perquè faci aquella feina, no perquè els faci la gara-gara.

Vostè va estar vinculada al PSUC durant els anys de la Transició.

Sí, és la meva història. I abans també.

«El dia que la subvenció pública condicionés el comportament d'Òmnium, hauríem de renunciar a la subvenció»

Va formar part de la direcció de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals com a candidata del partit als anys vuitanta. Amb aquest passat ideològic, com és possible que vostè consideri que les retallades que està duent a terme el govern d'Artur Mas estan fetes amb rigor?

Jo no ho he dit.

Sí. En una entrevista de Marc Bataller al *Punt Avui* l'11 de setembre passat va dir que «la Generalitat és exemplar en el rigor pressupostari», en certa manera argumentant que el govern feia el que podia. ¿Com és que una economista d'esquerreres defensa unes retallades que no són gaire d'esquerreres perquè el govern no ha aprovat cap impost que gravi les rendes més altes i, a més, ha retirat l'impost de successions?

Això no seria una retallada, sinó augmentar els ingressos. Si mirem d'augmentar-los, segurament hi ha recorregut, des d'una òptica d'esquerreres, d'augmentar els ingressos amb segons quines rendes. No és tan fàcil de fer; fixi's què demanen partits més o menys d'esquerreres en aquests moments al món. Però pel que fa a les retallades, no estic al 100% segura de tenir la raó perquè hi ha debat entre els economistes, però jo crec que no està renyit ser un economista d'esquerreres amb el fet de considerar que en aquests moments hi ha una part de la despesa pública que necessita ser encongada. No ho veig incompatible. O sigui, no em sento renegant de la meua ideologia d'economista d'esquerreres.

A Casals se la reconeix pels cabells platejats i les ulleres roges, Foto: PIUS X CISA

«No està renyit ser un economista d'esquerreres amb el fet de considerar que hi ha una part de la despesa pública que s'ha d'encongir»

Òmnium sempre ha dit que té vocació d'acollir tot l'espectre del catalanisme, des del més radical de Solidaritat al més tebi del PSC. En el documental de *Sense Ficció* commemoratiu dels 50 anys de l'entitat, hi sortien veus properes al socialisme com Xavier Sardá, que deia que per la deriva sobiranista, Òmnium ja no el representava. També hi sortia Joaquim Nadal, president del PSC al Parlament, que criticava les mesures d'objecció fiscal que proposeu en cas que falli el pacte fiscal. Òmnium Ja no representa tot l'espectre del catalanisme? El catalanisme més proper al socialisme català es pot sentir incòmode a l'entitat?

Jo crec que no, que no s'hi pot i no s'hi ha de sentir incòmode. El que passa és que hi pot haver determinades persones de l'entorn del socialisme catalanista o del catalanisme socialista que siguin especialment pessimistes. És una qüestió més d'optimisme i de pessimisme, jo diria, més que de radical i no radical.

Amb capacitat de mobilitzar tanta gent, s'ha plantejat entrar en política?

No. Radicalment no.

Ho descarta segur?

Del tot.

Cap partit li ha ofert cap posició?

No. El final del meu recorregut és Òmnium.

La nova direcció d'ERC, amb Junqueras i Bosch, va fer la primera visita oficial fora del partit a Òmnium.

Però en canvi nosaltres vam anar a visitar el Pere Navarro. Nosaltres vam anar a casa dels socialistes. Tenim bones relacions amb tots.